

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 30 Νοεμβρίου 2009 — Vandoorne NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-489/09)

(2010/C 37/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείουσα: Vandoorne NV

Εφεσίβλητο: Belgische Staat

Προδικαστικό ερώτημα

Συνάδει η βελγική νομοθεσία, και ειδικότερα το άρθρο 58, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 77, παράγραφος 1, σημείο 7, του κώδικα περί ΦΠΑ, με το άρθρο 27 της έκτης οδηγίας (77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου) ⁽¹⁾, το οποίο επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν μέτρα απλουστεύσεως, και/ή με το άρθρο 11, Γ, σημείο 1, της ίδιας οδηγίας, το οποίο παρέχει δικαίωμα επιστροφής του ΦΠΑ σε περίπτωση ολικής ή μερικής μη καταβολής, λόγω του γεγονότος ότι η εθνική αυτή νομοθεσία (1) όσον αφορά την παράδοση βιομηχανοποιημένων καπνών εισάγει μια απλούστευση της εισπράξεως ΦΠΑ με την επιβολή μόνο μιας επιβαρύνσεως στην πηγή και (2) δεν παρέχει δικαίωμα να επιστραφεί ο ΦΠΑ, λόγω ολικής ή μερικής απώλειας του τιμήματος, στους υποκειμένους στον φόρο που επιβαρύνθηκαν με ΦΠΑ στα διάφορα ενδιάμεσα στάδια του εμπορίου·

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001 σ. 49).

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-490/09)

(2010/C 37/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και E. Traversa)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, διατηρώντας σε ισχύ ως έχουν, αφενός, το άρθρο 24 του Κώδικα Κοινωνικής Ασφαλίσεως, το οποίο αποκλείει την επιστροφή των εξόδων για τις αναλύσεις κλινικής βιολογίας που πραγματοποιούνται σε άλλο κράτος μέλος, προβλέποντας ότι τα έξοδα για τις ως άνω αναλύσεις μπορούν να καλυφθούν μόνον απευθείας από τον ασφαλιστικό φορέα και, αφετέρου, το άρθρο 12 του Καταστατικού της Ένωσης των ασφαλιστικών ταμείων, το οποίο εξαρτά την επιστροφή των εξόδων για τις αναλύσεις κλινικής βιολογίας που πραγματοποιούνται σε άλλο κράτος μέλος από την πλήρη τήρηση των προϋποθέσεων περιθάλψεως που θέτουν οι λουξεμβουργιανές εθνικές συμβάσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο [49] της Συνθήκης ΕΚ·

— να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το καθού, διατηρώντας σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις που αποκλείουν την επιστροφή των εξόδων για τις εργαστηριακές αναλύσεις κλινικής βιολογίας που πραγματοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη, ή εξαρτούν την επιστροφή αυτή από την πλήρη τήρηση των προϋποθέσεων περιθάλψεως που προβλέπει η λουξεμβουργιανή νομοθεσία, παραβίασε τη διαλαμβανόμενη στο άρθρο 49 ΕΚ αρχή της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών.

Η προσφεύγουσα επισημαίνει, παραδείγματος χάρη, ότι οι εθνικές αρχές αναλαμβάνουν τα έξοδα για τις αναλύσεις και τις εξετάσεις μόνο στις περιπτώσεις που αυτές πραγματοποιούνται σε ανεξάρτητο εργαστήριο και σε πλήρη συμφωνία με τις προϋποθέσεις που προβλέπει η λουξεμβουργιανή νομοθεσία. Σε ορισμένα κράτη μέλη, όμως, οι αναλύσεις αυτές δεν γίνονται σε εργαστήριο, αλλά από τους ίδιους τους ιατρούς.

Κατή την Επιτροπή, οι επίμαχοι περιορισμοί δεν δικαιολογούνται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος ούτε συνιστούν μέτρο απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού της προστασίας της δημόσιας υγείας και ανάλογο προς τον σκοπό αυτόν.

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2009 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-493/09)

(2010/C 37/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και M. Afonso)